

IZ PARKA „VILLA BORGHESE“ V RIMU

Na poti do vseučilišča.

Spisal Josip Puntar.

(Konec.)

Iz dosedanjega razpravljanja bi posneli dve osnovni misli slovenskega ljudskega vseučilišča: da je njegova svrha v populariziranju vednostnih pridobitev s posebnim ozirom na naše svojske razmere ter v tem, da postane priprava na vseučilišče in izhodišče organiziranega znanstvenega raziskovanja. Radi teh dveh osnovnih misli pa sledi, da se mora dvojni nalogi slovenskega ljudskega vseučilišča prilagoditi tudi učna snov, učna metoda in celotna formalna organizacija ljudskega vseučilišča.

Čim bolj se bliža učna snov realnim potrebam, čim bolj vpoštevata posebnost kulturnega razvoja in čim bolj ustreza duševnim višjim potrebam ljudskih slojev, tem bolj narašča splošno zanimanje za vse, kar je v namenu — ljudskega vseučilišča.

In koliko je snovi, ki jo je treba pojasniti ravno zdaj, ko je ljudstvo vsestransko probujeno! Kakor na vseučilišču bi morala biti učna tvarina porazdeljena na posamne oddelke in skupine: to pa radi reda in pregleda. Tudi v tvarini mora biti izražena skupna misel, mora biti organično zvezana. Vprašanje mora pojasnjevati vprašanje, da se izpolnijo vse vrzeli. Snov mora dajati hrane razumu, krepiti nrvnost in voljo, vzbujati zmisel za lepo. Pospešitev umskega razvoja, utrditev in oplemenitev značaja: to bodi

idealna smer slovenskega vseučilišča, zato pa mora biti tudi snov temu namenu posvečena. Javno naše življenje potrebuje dobrih govornikov in predavateljev, rabi izbornih organizatorjev in voditeljev. Zato je treba tudi s te strani skrbeti za primerno snov.

Pregledna slika snovi za slovensko ljudsko vseučilišče bi bila v glavnem gotovo ta:

Verstvo:

apologija krščanstva,
cerkvena zgodovina (v zvezi s kulturno zgodovino),
bistvo vere sploh, katoliške posebej.

Modroslovje:

zgodovina modroslovja,
etična vprašanja,
dušeslovna vprašanja,
metafizična vprašanja.

Vzgojeslovje:

pregled in bistvo vzgojeslovnih teorij,
krščanska in moderna vzgoja,
vzgoja mladine.

Jezikoslovje:

razvoj slovenskega jezika,
razvoj slovenskega slovstva (vobče in posamnih oddelkov: epike, lirike, dramatike, proze: narodna poezija),